

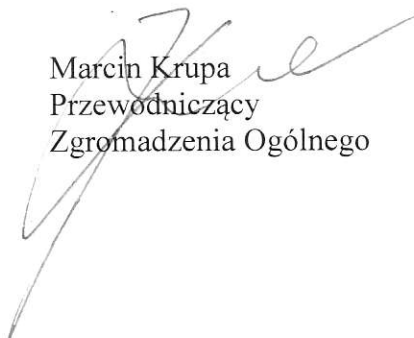
**Stanowisko
Zgromadzenia Ogólnego
Śląskiego Związku Gmin i Powiatów
z dnia 12 maja 2016 r.**

w sprawie: **potrzeby uruchomienia polityki społecznej Państwa**

1. Kierunki polityki Państwa w obszarze pomocy społecznej, wspierania rodziny i zdrowia powinny obejmować rozwiązania systemowe, uwzględniające jak najlepsze działania w sferze problemu, powinny zostać dookreślone i zawierać długoterminowe działania. Tworzone liczne strategie, programy czy projekty, obejmujące różne zagadnienia, określające różne cele i odmienny sposób ich realizacji nie przynoszą dotychczas spodziewanych efektów. Należy zwrócić uwagę na rozwiązania problemowe w odniesieniu do podmiotu, a nie typu problemu. Na szczególną uwagę zasługują tu m.in. specjalistyczne usługi opiekuńcze, gdzie prawidłowa realizacja zadania wobec niepełnosprawnego dziecka rozbita jest na trzy systemy – ochrony zdrowia, edukacji i pomocy społecznej. Rozbicie to komplikuje i przedłuża postępowanie. Dużym ułatwieniem i usprawnieniem w zabezpieczeniu potrzeb niepełnosprawnego dziecka byłaby konsolidacja środków finansowych w obrębie jednego systemu edukacji, który dysponowałby wszelkimi niezbędnymi do realizacji zadań zasobami m.in. w tym zakresie. Ponadto kwestia usług opiekuńczych, brak definicji, zakresu i standardów w pomocy społecznej może niejednokrotnie powodować wchodzenie w kompetencje podmiotu leczniczego, dublować działania i podnosić koszty opieki jednostkowej.
2. Jednostki samorządu terytorialnego wnoszą o to, aby przepisy nie zaskakiwały podmiotów odpowiedzialnych za wdrażanie i realizację zadań, ale były przygotowywane z odpowiednim wyprzedzeniem, a wcześniej dyskutowane ze środowiskiem samorządowym. Poważnym problemem jest brak kompleksowych rozwiązań. Natomiast brak spójności w przepisach, zbyt częste ich zmiany, jak i wprowadzanie nowych regulacji prawnych nie stwarza szans na stabilizację i uniemożliwia planowanie działań o charakterze długofalowym.
3. Coraz częściej następuje przenoszenie ciężaru realizacji zadań publicznych Państwa na samorządy oraz delegowanie na samorządy zadań bez odpowiedniego zabezpieczenia finansowego. Niestety często zadania zlecone są niedoszacowane, a środki przekazywane z budżetu Państwa niewystarczające i nie zabezpieczają pełnych kosztów i nakładów pracy, a zbyt sformalizowane i skomplikowane procedury w zakresie wykonywania zadań stwarzają dodatkowe trudności w realizacji, jak i różnicują zarówno realizatorów zadań, jak i beneficjentów. Efektem jest szeroko rozumiana nierówność podmiotów w tej sferze.

4. Znaczne obciążenia samorządów obowiązkami sprawozdawczymi każą zwrócić uwagę na konieczność usystematyzowania i ujednoczenia oraz uogólnienia w tym zakresie. Funkcjonowanie w oparciu o 11 ustaw, przy odmiennych terminach, formach i konfiguracjach sprawozdań znacznie utrudnia pracę jednostkom samorządowym zobowiązanym do realizacji zadań w zakresie polityki społecznej.
5. Funkcjonowanie przepisów nakładających na jednostki samorządu terytorialnego obowiązek realizacji zadań bez odpowiednio sformułowanych upoważnień ustawowych, umożliwiających ich prawidłowe i sprawne wykonanie stwarza niebezpieczeństwo niewłaściwego albo czysto formalnego realizowania bez możliwości egzekwowania prawidłowości działań.

Konieczne jest przygotowanie i uruchomienie nowej, zintegrowanej polityki społecznej Państwa, ukierunkowanej na zwiększenie jej skuteczności, przy jednoczesnym położeniu nacisku na efektywność ponoszonych w tej dziedzinie nakładów oraz długofalowe skutki tej polityki, a nie dominujący dotychczas w rzeczywistości doraźny charakter działań. Sfera ta w ciągu minionych lat generuje bowiem coraz większe wydatki ze strony samorządu lokalnego, stając się jednym z największych ich źródeł.

Marcin Krupa
Przewodniczący
Zgromadzenia Ogólnego